

## **Põllumajandustegevuse mõju pinna- ja põhjaveele Eestis**

Bakalaureusetöö hindab põllumajandustegevuse mõju Eesti pinna- ja põhjavee ressurssidele.

Töö eesmärgiks oli kirjandusandmete põhjal anda ülevaade ja analüüsida põllumajandustegevuse mõju Eesti pinna- ja põhjaveele. Autor pakub võimalikke lahendusi põllumajandusliku saastekoormuse vähendamiseks, et tagada riigi pinna- ja põhjaveevarude jätkusuutlikkus tulevikus.

Järeldustena tuuakse välja, et peamiseks põhja- ja pinnavee reostajaks põllumajanduses on taime- ja loomakasvatus. Selgus, et taimekasvatusest pärinev lämmastik, mida taimed ei ole oma elutegevusega ära kasutanud, jõuab loodusesse eri aastaegadel erinevalt sõltudes nii laotamise kogustest kui ka pinnase reljeefist. Loomakasvatusest pärinev lämmastikukoormus seostub põhiliselt nõuetele mittevastava sõnniku ja reoveekäitlusega ning osaliselt ka silohoidlatest väljavalguva silomahlaga.

Eestis on lubatud nitraatiooni sisaldus 1-3 mg/l, kuid kirjandusallikates antud määramistulemused näitavad, et ligi 50% aladel on nitraatiooni kontsentratsioon põhjavee ülemistes kihtides vähemalt 10-30 mg/l. See näitab, et vesi on elanikele joogikõlbmatu.

Kirjandusandmete põhjal analüüsis autor hinnanguliselt reaalsemaid lahendusi. Ühe võimalusena tuuakse välja lämmastiku kasutamise tõhususe tõstmine. Lämmastikubilansse koostades ning väetiste ja taimekaitsevahendite väiksemates osades laotamine tagab lämmastiku suurema tarbimise taimede poolt. Teise lahendusena tuuakse välja sõnniku käitlemise efektiivsemaks muutmine jälgides vastavaid nõudeid ja seaduseid.